

Uchwała Nr XXXVII/503/2013
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 27 czerwca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi xxxxxxxxxxxxxxxx na działalność Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) uchwała się, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi wniesionej przez xxxxxxxxxxxxxxxx na działania Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich stwierdza się, że skarga jest bezzasadna.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Kalisza.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XXXVII/503/2013
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 27 czerwca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi xxxxxxxxxxxxxxx na działalność Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich.

Dnia 23 maja 2013 roku wpłynęła skarga xxxxxxxxxxxxxxx na działalność Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu.

Z treści skargi wynika, iż w upomnieniu, które otrzymał Skarżący nie podano informacji o procedurze odwoławczej, co jest niezgodne, zdaniem Skarżącego, z kodeksem postępowania administracyjnego.

W dniu 23 maja 2012 roku kontroler strefy parkowania stwierdził nieprzedłużony postój pojazdu o numerze rejestracyjnym POS 3N34 na al. Wolności od godziny 12:40, dokumentując powyższe zdarzenie wezwaniem-raportem nr 155821 oraz fotografiami. Z uwagi na fakt, że kierujący pojazdem nie zareagował na pozostawione za wycieraczką pojazdu wezwanie-raport, po uzyskaniu danych właściciela pojazdu z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, w dniu 17 grudnia 2012 roku zostało wystawione i wysłane Upomnienie nr 25.751. Upomnienie to odebrał xxxxxxxxxxxxxxx w dniu 19 grudnia 2012 roku. W dniu 3 stycznia 2013 roku do Sekretariatu Prezydenta Miasta Kalisza wpłynęło pismo Pana xxxxxxxxxxxxxxx, w którym sformułowany został zarzut braku podstawy prawnej wystawienia upomnienia, z uwagi na brak w nim informacji o procedurze odwoławczej.

W dniu 11 stycznia 2013 roku została przesłana xxxxxxxxxxxxxxx odpowiedź, zawierająca szczegółową informację o podstawie prawnej ustalenia opłaty dodatkowej oraz trybu postępowania w przypadku stwierdzenia przez pracowników strefy parkowania braku wniesienia opłaty za parkowanie. Podkreślono również, że obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej za parkowanie pojazdu powstaje z mocy prawa, bez potrzeby konkretyzacji tego obowiązku w drodze decyzji, a więc nie powstaje również po stronie zarządcy drogi obowiązek doręczenia właścicielowi pojazdu takiej decyzji. Prawdliwość przyjętych procedur potwierdzają wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego np. z dnia 12.06.2012 r. sygn. I OSK 209/07 i z dnia 07.12.2005 r. sygn. FSK 2580/04. Jednocześnie, co również podnoszone jest w ww. wyrokach, właściciel pojazdu ma zagwarantowaną możliwość obrony swoich praw poprzez złożenie zarzutu w postępowaniu egzekucyjnym, wszczynanym, zgodnie z art. 26 § 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, którego wystawianie możliwe jest po uprzednim doręczeniu upomnienia. Przesłane upomnienie, w świetle obowiązujących przepisów, nie jest decyzją lub postanowieniem w sprawie, a wezwaniem do zapłaty - wezwaniem do wykonania obowiązku wniesienia opłaty dodatkowej i nie wymaga zamieszczenia w nim informacji dotyczącej możliwości wniesienia odwołania.

W dniu 29 stycznia 2013 roku do Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu wpłynęło pismo xxxxxxxxxxxxxxx ponownie przedstawiające wątpliwości zawarte w piśmie z dnia 3 stycznia 2013 roku oraz prośbę o kasację upomnienia. W odpowiedzi z dnia 5 lutego 2013 roku Zarząd Dróg Miejskich podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z dnia

11 stycznia 2013 roku. W odniesieniu do podniesionych zarzutów w zakresie podpisów zamieszczonych na przesłanych do Pana xxxxxxxxxxxxxxx pismach, należy uznać je za bezzasadne. Zarówno przesłane upomnienie i pisma w sprawie zostały podpisane zgodnie z wymaganiami kodeksu postępowania administracyjnego, wynikającymi z art. 107 tj. zawierały podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego. Podpisy zostały złożone własnoręcznie i uzupełnione imienną pieczętką składającego podpis, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego. Przepisy kpa nie obligują do zamieszczania czytelnych podpisów, co potwierdzają wyroki Sądów np. WSA w Warszawie 8 lutego 2007 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2105/2006) zajął stanowisko, że „Nie jest uzasadniony zarzut niewłaściwego podpisu na decyzji, bowiem w sprawie niniejszej podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji (głównego inspektora) jest własnoręczny, co prawda nieczytelny, ale uzupełniony imienną pieczętką składającego podpis, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego. Takie podpisanie decyzji spełnia wymagania z art. 107 § 1 k.p.a. i jest, w ocenie sądu, prawidłowe, bowiem identyfikuje osobę, która wydała decyzję, w sposób jasny i niewątpliwy, a temu właśnie służy złożenie podpisu pod decyzją”.

Podniesiony zarzut dotyczący braku upoważnienia dochodzenia należności po upływie 7 miesięcy należy uznać za błędny. Zgodnie z art. 40 d. ust 3 ustawy o drogach publicznych obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym opłata powinna zostać uiszczona.

W oparciu o zgromadzone informacje należy stwierdzić, że postępowanie w przedmiotowej sprawie prowadzone było zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i przyjętymi procedurami. Ustalenie opłaty dodatkowej za postój pojazdu w Strefie Płatnego Parkowania w Kaliszu nastąpiło zgodnie z Uchwałą Rady Miejskiej Kalisza w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania, a dochodzenie należnej kwoty jest prowadzone zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych i ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W związku z powyższym skargę należy uznać za **bezzasadną**.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 tej ustawy jest rada gminy.

W świetle powyższego podjęcie uchwały jest uzasadnione.